

שיטת שדה לבדיקת שיעור הלחות

כימי או בתוספת של 90 קילו גרגירים גרוסים (תירס) לכל טון של ירק.

2. אם נשתמרה צורתה של הכופתה והיד לחה היא, מכיל החומר 65—75 אחוז מים. כמות מסוימת של מיץ תלך לאיבוד מן החומר, אם יוחד מן במגדל. יש להמליץ במקרה כזה על הקמלה נוספת בשדה. במקרה שההקמלה הנוספת אינה אפשרית, השתמש בתכשירי שימור כימיים או הוסף 80 קילו גרגירים גרוסים לכל טון ירק, או הוסף לסירוגין שכבות של חציר מוקמל. מן התחמיץ יידוף ריח חריף אם לא יינקט אחד מן האמצעים שהוזכרו לעיל.

3. אם הכופתה מתפרקת לאיטה לאחר פרישת כף היד ותופיע לחות כל שהיא על כף היד, סימן הוא כי החומר מכיל 60—70 אחוז מים. זהו המצב הטוב ביותר להחמצת קטניות ללא טיפול מוקדם. לדגניים הוסף תכשיר שימור.

3. אם הכופתה מתפרקת לאיטה לאחר פרישת כף היד, אין החומר מכיל יותר מאשר 60 אחוז מים. רק צמחים צעירים ביותר ניתנים להחמצה בבטחון לאחר שהוקמלו לדרגה כזו. חומר אחר עלול להתעפש אלא אם כן ידאגו להוסיף עליו ירק לח יותר.

(מתוך ה"פארמרט דיג'סט", אוקטובר 1958)

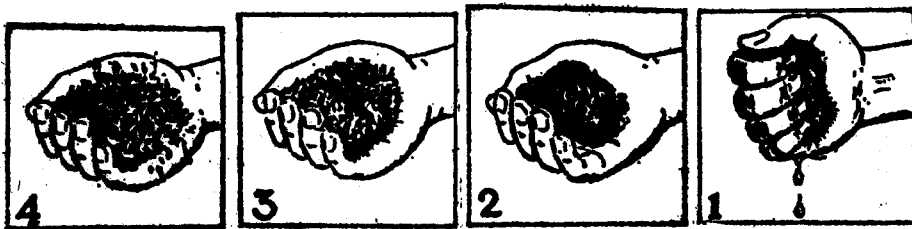
שיטה פשוטה הקרויה "בדיקת החופן" מאפשרת לאיכרים לבדוק בצורה נאותה את מידת הלחות של גידולי תחמיץ.

השתמש בשיטה זו לבדיקת מצבם של צמחים הגדלים בשדה, כאלה המונחים באומנים או בגלים וכן כאלה שקוצצו במקצצה. השיטה מברר ססת על הידוק נמרץ של חופן מן החומר המ" קוצץ עד דק משך 90 שניות. פרוש את כף ירך עם תום תשעים השניות ובדוק את "כופתת" החומר שבידך. מצבה של כופתה זו מעיד על הצורך בטיפול זה או אחר על מנת להפוך את המספוא הנדון לתחמיץ משובח.

ארבעה מצבי לחות מתוארים להלן, ובהתאם להם — ארבע שיטות טיפול בחומר המוכנס למיכל ההחמצה.

1. אם הסחיטה מביאה לידי השתפכות מהל הצמח באורח חפשי או מבין האצבעות, אות הוא שהחומר הנדון מכיל 75—85 אחוז מים, והוא איפוא, לח מכדי שיהפך לתחמיץ משובח ללא כל טיפול, מוקדם. תחמיץ המותקן מחומר מעין זה יפסיד כמות ניכרת ממיציו.

במידת האפשר דאג להקמלת חומר מעין זה. אם ההקמלה אינה אפשרית ויש להכניס את החומר מיד למיכל ההחמצה, השתמש בתכשיר

רווחיהם של פרחי בשר בארצות-הברית

סחר הבשר הסיטונאי הממוצע באמריקה נאלץ למכור 1.1 ק"ג בשר לפחות כדי להרוויח סנט אחד. היוצא מזה שעליו להיות בעל מחזור גדול כדי להתפרנס מעסקי הבשר: ומתו המצב אצלנו?